

OSEMNÁSTA NEDEĽA CEZ ROK B

Minulú nedeľu sme sa zamýšľali nad začiatkom šiestej kapitoly Jánovho evanjelia, kedy Pán Ježiš rozmnožil 5 chlebov a 2 ryby. Evanjelista Ján ako očítý svedok napísal, že keď ľudia videli, aké znamenie urobil, hovorili: „*Toto je naozaj ten prorok, ktorý má prísť na svet. Ale keď Ježiš spoznal, že chcú prísť, zmocniť sa ho a urobiť ho kráľom, znova sa utiahol na vrch celkom sám*“ (Jn 6, 14-15).

A teraz sa v duchu prenesme z Tabghy asi dva kilometre východne k bývalému veľkému a bohatému mestu Kafarnaumu. Tu Pán Ježiš býval necelé tri roky v dome dvoch apoštolov Petra a jeho brata Ondreja a kde veľa hlásal evanjelium jednak v tamojšej synagóge, ale aj na brehu jazera. Ľudia, ktorí boli svedkami zázraku rozmnoženia chlebov a rýb, nevedeli pochopiť, prečo Ježiš neprijal takú úžasnú ponuku kráľovskej hodnosti. Veď by to bolo ohromné mať takého kráľa, ktorému by stačil jeden chlieb a bez roboty by nasýtil celý národ. On dobre poznal ich zmýšľanie, a preto sa im vymanil z rúk a odišiel na horu. Z hory prišiel do Kafarnauma, kde ho na druhý deň po udalosti v Tabghe našli zástupy a mali snahu ho znovu prehovoriť, aby prijal kráľovskú hodnosť. Ježiš ich privítal s výčitkou, že ho nehľadajú preto, aby sa posilnili vo viere v neho, ale aby si naplnili žalúdky. A tu vzniká ťažký rozhovor medzi Ježišom a davom ľudí, ktorých presviedčal, že je síce dôležitý hmotný chlieb, ale dôležitejší je ten, ktorý On dáva, lebo On je ten, ktorého poslal Otec. Tiež sa odvoláva – ako počúvame v prvom dnešnom čítaní – na židovský národ, ktorý sa za 40 rokov na púšti živil chlebom z neba, ale ten chlieb nedal ľudu Mojžiš, lež nebeský Otec. Tak aj Ježiš poslaný od Otca dáva nebeský chlieb, ako to povedal v poslednej vete dnešnej state: „*Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť*“ (Jn 6, 35). A tiež im povedal: „*Hľadajte pokrm, ktorý ostáva pre večný život. Hľadajte chlieb života.*“ V týchto vetách sa Pán Ježiš predstavuje ako chlieb, ktorý jedinečne nasýti všetok náš hlad a tým činom spôsobí v nás plný život, čiže Boží život.

Je zaujímavé pozorovať atmosféru okolo Ježiša. Zástupy videli znamenie – zázrak, no keď im začal rozprávať o chlebe života, tak narazil na nepochopenie. Viera závisí od postoja človeka, ktorý by mal uveriť nielen Ježišovmu učeniu, ale aj jemu ako osobe. Dobré si všimnime, ako Ježišovi záleží na význame eucharistického chleba, ktorým veriaci vstupujú do najintímnejšieho vzťahu s Otcom, Synom a Duchom Svätým. A v tomto spočíva aj pre nás tá úžasná hodnota Eucharistie.

Pre povzbudenie uvediem časť homílie svätého Jána M. Vianneyho, arského farára, ktorou sa prihovoril o prijímaní Eucharistie svojim veriacim takto: Keď nám Pán Boh chcel dať na pozemskej púti pokrm pre dušu, pozeral sa skúmavo po celom stvorení, ale nenašiel nič také, čo by bolo hodné byť duševným pokrmom pre nás. Napokon vo svojej nepochopiteľnej láske zariadil, aby pokrmom našej duše bol sám jeho Syn, Ježiš Kristus. Ó, ľudská duša, cítiš, aká si veľká? Iba Boží Syn, Ježiš ťa môže nasýtiť. A že je to svätá pravda, to vidíme z toho, že v nás stvoril také veľké a široké srdce, že ho môže jedine Boží Syn naplniť. A nijaká iná osoba a nijaká iná vec na svete, len Syn Boží, Ježiš. A človek, ktorý touto sviatosťou pohrda, podobá sa smädnému človekovi, ktorý hynie smädnom pri hojnom prameni vody, lebo sa mu nechce zohnúť hlavu, aby sa napil. Podobá sa hladnému človeku, ktorý hynie hladom, hoci pred neho položili peceň chleba, lebo sa mu nechce odkrojiť si z neho. Podobá sa biednemu žobrákovi, ktorý zostáva biedny i napriek tomu, že pred neho položili bohatý poklad zlata, lebo sa mu nechce vystrieť ruku po ňom. Kto však počúva rád Božie slovo a prijíma s nábožnou vierou Boží chlieb, ten splynie s Bohom ako kvapka vody s veľkým oceánom alebo ako splynú dve sviečky, ktoré sa nad ohňom tak spoja, že ich už nik nerozpojí. Je to prekrásna skutočnosť - toto spojenie nepatrného človeka s nekonečným Bohom. Je to nevýslovné šťastie. Ak chcete byť naozaj šťastní, prijímajte Boží chlieb do duše, aby ste mohli

spojení s Bohom radostne volať ako apoštol Pavol: „Žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus!“

Milí priatelia. Naozaj sú to veľmi hlboké a povzbudzujúce slová arského svätého kňaza, aby sme neodmietali Boží chlieb, ktorý nám Ježiš ponúka, ale odpovedajme na jeho ponuku slovami jeho apoštolov z dnešného evanjelia: „*Pane, stále nám dávaj taký chlieb.*“

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.